

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De errore ponentium, quòd quando dimittitur culpa, dimittitur & pœna,
propter quod non oportet purgari. Cap. XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

re vel diminutione: si verò omne tale opus est mortale peccatū, ergo quicūq; in cibo excedet & potu, mortaliter peccabit. Item quum malū sit priuatio modi, vel spei, vel ordinis, omne opus quod erit priuatiū modo seu mensura debita, erit mortale peccatum: peccatū enim & mortale peccatū conuertibilia sunt, secundū hunc errorē. Ergo quicūq; nimis amat filios suos, mortaliter peccat. Itē cum dicere alicui conuictū subito ante perfectam deliberationē rationis malū sit: sic erit similiter mortale peccatū. Et idē erit in aliis operibus prohibitis, quod ante perfectam rationis deliberationē mortalia peccata erunt. Et secundū hoc nullus est in presentī vita qui vniuersaliter caueat à mortali peccato. Præterea in multis locis loquitur Sæcra scriptura de peccato, quæ non possunt intelligi de illo mortali. Et exempli causa de paucis tangemus. Legitur Prou. 10. In multiloquio non deerit peccatū. nō potest hoc intelligi de mortali peccato: quia multoties est multiloquiū sine mortali. Item Eccl. 11. Si diues fueris, nō eris impunis à delicto. Et Matt. 12. de omni verbo otioso quod locuti fuerint homines, reddet rationē de eo in die iudicij: ergo omne verbū otiosum peccatū est; sed nō omne verbū otiosum est mortale peccatū: ergo aliquod peccatū est veniale. Itē 1. Cor. 3. Fundamentū aliud nemo potest ponere, præter id quod positū est, quod est Christus Iesus. Si quis autē super ædificat super fundamentum hoc aurū, argentum, lapides pretiosos, ligna, fœnū, stipulam: vniuscuiusque opus manifestum erit: dies enim Dñi declarabit, quia in igne reuelabitur. Ligna, fœnum, stipula, venialia grossiora vel leuiora intelliguntur: sicut patet ex his quæ sequuntur. Vniuscuiusque opus quale sit, ignis probabit. Si cuius opus manserit, quod superædificauerit, mercedē accipiet. Si cuius opus arserit, detrimentū patietur: ipse autē saluus erit, sic tamē quasi per ignē. Itē legitur 1. Ioan. 1. Si diximus quoniā peccatū nō habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. De mortali peccato nō videtur hoc posse intelligi, cum illud nō sit in amicis Dei. Itē eiusdē, distinguit Iohānes peccatū ad mortē, & peccatū non ad mortē. Est ergo aliquod peccatū mortale, & aliquod quod nō est mortale. Item in Psal. Omnis homo mendax, quod mendaciū mortale intelligi non potest. Et Eccl. 7. De negligentia tua purga te cum paucis.

De errore poenitentium, quod quando dimittitur culpa, amittitur & pena, propter quod non oportet purgari.

CAP. XXVI.

Circulosus est, quum occasionē det peccatoribus ad Deum

m

tardius conuertendi. Facit enim paris conditionis quantum ad in-
 punitionem eos qui conuertuntur in fine vite suae, & eos qui con-
 uertuntur in iuuentute: nulla enim poena secundum eos venit
 post mortem punietur. Error iste valde est improbabilis. Si enim
 sacramentum poenitentiae delet vniuersaliter culpam & poenam
 sicut sacramentum baptismi: sic sacramentum baptismi non re-
 ratur, ne facilitas veniae homines faciliores faciat ad pecca-
 dum: sic sacramentum poenitentiae non debet iterari. Item ad quod
 monet Euangelium ad faciendum dignum fructum poeniten-
 tia, Matt. 3. si quum aliquis poenitet, vniuersaliter dimittitur
 poena sicut & culpa? Poenitentia dum aliquis est in mortalitate,
 est meritoria: postquam mortale dimissum est, non videtur esse
 necessaria, quantum ad solutionem a poena: quum iam ille qui
 peccauerat, secundum eos, nullius poenae sit debitor: quare
 ergo tantum scriptura sacra monet ad poenitentiam? Item quod
 causa est, quod his qui magis peccauerunt, maior poenitentia
 iniungatur, si tota culpa cum tota poena dimissa est? Itē constat
 quod antiqui patres multa poena puniti sunt, & in exilio huius
 mundi, & etiam post mortem, licet culpa mortalis esset eis dimissa.
 Fuerunt enim in inferno, donec Christus eduxit eos: secun-
 dum illud Osee 13. Morsus tuus ero inferne. Act. 2. Quem De-
 minus suscitauit solutis doloribus inferni, iuxta quod impossi-
 bile erat illum teneri ab eo. Et Apoc. 1. Fui mortuus, & resur-
 sum viuens in secula seculorum, & habeo clauis mortis & infer-
 ni. Et ad Colo. 2. Delens quod aduersus nos erat chirographum
 decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio
 affigens illud cruci, expolians principatus & potestates terrae
 xit confidenter. Et in Psal. Ascendens in altum captiuam duxit
 captiuam tatem. Si illi debitores fuerunt poenae post dimissionem
 culpa: videtur quod non semper dimittatur tota poena. Prae-
 terea si hoc esset, videretur euacuari iustitia Dei, & esse de deo
 culpa sine decore debitae vindictae. Item poena proportionalis
 est culpa: sed cum peccator non imponit finem culpae suae, debet
 tur ei poena infinita & acerbior secundum quod culpa maior fuerit:
 ergo cum peccator poenitendo imponit finem culpae, debet
 tur ei poena finita & transitoria, & maior vel minor secundum
 quod culpa maior vel minor fuerit. Praeterea cum Deus potius
 potius voluerit quod proprius filius poenam transitoriam pro
 nere humano solueret, quam quod ipse eam remitteret, non est
 verisimile, quod ita de facili poenam peccatoribus remittat: quod
 saltem poena transitoria eos puniat. Bernardus: Qui non poenitet

filio, nunquid parceret figmento? nunquid parceret seruo nequam?
 Si forte dicatur quod pœnitentes de peccatis in presentî pu-
 niendi sunt in futuro: non ergo Dei misericordia magis propi-
 tia erit his qui differunt conversionem suam vsq; in finem vi-
 tæ quàm his qui in iuuentute conuertuntur: cum à primis pœ-
 nam non exigat, & ab aliis exigat: & sic benignior erit Deus in
 contemptores benignitatis suæ, quàm in alios. Rom. 2. An di-
 uitiis bonitatis eius & patientiæ & longanimitatis contemnis?
 ¶ Falsitas huius erroris aperte apparet ex illo verbo 1. Cor. 2. Si
 cuius opus arserit, detrimentum patietur, ipse autem saluus
 erit: sic tamen quasi per ignem: ergo, aliqui saluandi in futuro
 punientur. Præterea nonne aliquis decedere potest cum nimio
 amore filiorum vel presentis vitæ inuitus moriens quem mors
 non videtur purgare cum eam volens nō recipiat, qui necessa-
 riō post mortem purgabitur, & sic purgatus saluabitur? In Psal.
 Transiimus per ignem & aquam, & induxisti nos in refrigerium.

De errore pœnitentium quod suffragia Ecclesiæ non presint de-

functis.

cap. XXV. II.

Circa tertium errorem, qui ponit suffragia Ecclesiæ non
 prodesse mortuis, norandum quod valde deestabilis est,
 cum in mortuos sauiat. Quantum enim in se est, succursum
 Ecclesiæ aufert mortuis qui igne purgatorio cruciantur. Ipse
 facit contra istud Eccles. 7. Mortuo ne prohibeas gratiam. Si
 peccaret qui prohiberet, elemosynam dari ei, quem crederet
 esse indigentem, vel etiam de quo dubitaret verum esset indi-
 gens: multo fortius peccant isti qui impediunt ne subueniatur
 eis qui igne cruciantur. Prouerb. 3. Noli prohibere benefacere
 eum qui potest: si uales, & ipse benefac. Falsitas huius erro-
 ris in parte apparere potest ex prædictis, cum prius ostensum
 sit aliquem posse decedere cum venialibus, & cum debito pœ-
 næ transitorie pro mortali: quia verisimile est quod Ecclesia
 pœnam illam possit soluere pro illis qui decesserunt exemplo
 capitis sui, scilicet Christi, qui peccata nostra tulit super li-
 gnum. 1. Pet. 2. Gala. 6. Alter alterius onera portate, & sic adim-
 plebis legem Christi. Item cum ad preces sanctorum aliqui-
 bus det Deus gratiam, & remittat pœnam æternam, verisimile
 est quod ad preces eorū remittat pœnam purgatoriam. Item ad
 lacrymas Mariæ & Mariæ suscitauit Iesus Lazarum. Io. 11. Et
 ad preces Petri suscitatur Thabita à morte. Act. 9. Ergo ad ora-
 tiones sanctorum remittitur pœna purgatoria mortuis. Ad idē
 facit quod legitur 2. Machab. 12. Sancta & salubris est cogitatio